

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

III kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM 10-61-01

Druk nr 2968
Warszawa, 22 maja 2001 r.

Pan
Maciej Płażyński
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku.

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o zmianie ustawy - Prawo łowieckie wraz z projektem aktu wykonawczego.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Jednocześnie uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Środowiska.

Z wyrazami szacunku

(-) Jerzy Buzek

Projekt**USTAWA**

z dnia ..... 2001 r.

o zmianie ustawy - Prawo łowieckie.

Art. 1. W ustawie z dnia 13 października 1995 r. - Prawo łowieckie (Dz.U. Nr 147, poz. 713, z 1997 r. Nr 14, poz. 72, Nr 60, poz. 369, Nr 88, poz. 554, Nr 110, poz. 715, Nr 133, poz. 884, z 1998 r. Nr 106, poz. 668, z 1999 r. Nr 40, poz. 401 oraz z 2000 r. Nr 120, poz. 1268) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) użyte w art. 4 w ust. 2 w pkt 2, w art. 5, w art. 6, w art. 15 w ust. 4, w art. 16 w ust. 2, w art. 23 w ust. 2, w art. 28 w ust. 2 i 3, w art. 32 w ust. 3, w art. 34 w pkt 12, w art. 38 w ust. 1 w pkt 8, w art. 41 w ust. 1 i 2, w art. 43 w ust. 2 i 3 i w art. 44 w ust. 1, 3 i 4, w różnych przypadkach, wyrazy „Minister Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa”, zastępuje się użytymi w odpowiednich przypadkach wyrazami „minister właściwy do spraw środowiska”;
- 2) użyte w art. 5 i w art. 44 w ust. 1, w różnych przypadkach, wyrazy „Minister Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej” zastępuje się użytymi w odpowiednich przypadkach wyrazami „minister właściwy do spraw rolnictwa”;
- 3) rozdział 4 otrzymuje brzmienie:

„Rozdział 4

Zezwolenia

Art.17. 1. Uzyskania zezwolenia wymaga wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie:

- 1) obrotu zwierzyną żywą, z wyłączeniem sprzedaży dokonywanej przez dzierżawców i zarządców obwodów łowieckich na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
- 2) obrotu tuszami zwierzyny i ich częściami, z wyłączeniem, o którym mowa w pkt 1,
- 3) sprzedaży usług turystycznych obejmujących:
  - a) polowania wykonywane przez cudzoziemców na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
  - b) polowania za granicą.

2. Organem właściwym do wydania, odmowy wydania i cofnięcia zezwolenia jest minister właściwy do spraw środowiska, zwany dalej „organem zezwalającym”.

Art. 18. Wniosek o wydanie zezwolenia powinien zawierać informacje o uprzednim wykonywaniu działalności gospodarczej wymagającej uzyskania zezwolenia, o którego wydanie ubiega się przedsiębiorca.

Art. 18a. 1. Do wniosku o wydanie zezwolenia załącza się:

- 1) odpis z rejestru przedsiębiorców prowadzonego na podstawie przepisów o Krajowym Rejestrze Sądowym,
- 2) zaświadczenie o nadanym przedsiębiorcy numerze identyfikacyjnym, wydane na podstawie przepisów o statystyce publicznej,
- 3) umowę o ustanowienie zabezpieczenia majątkowego, o którym mowa w art. 19 ust. 1 pkt 1,
- 4) informację o niekaralności przedsiębiorcy lub osób kierujących jego działalnością za przestępstwa, o których mowa w art. 19 ust. 1 pkt 2, wydawaną na podstawie przepisów o Krajowym Rejestrze Karnym.

2. Do wniosku o wydanie zezwolenia na wykonywanie działalności, o której mowa w art. 17 ust. 1 pkt 3, załącza się ponadto:

- 1) zaświadczenie o złożonym z wynikiem pozytywnym przez przedsiębiorcę lub osobę przez niego zatrudnioną egzaminu, o którym mowa w art. 19 ust. 2 pkt 1,

2) odpis z księgi rejestrowej prowadzonej na podstawie przepisów o usługach turystycznych, potwierdzający uzyskanie zezwolenia, o którym mowa w art. 19 ust. 2 pkt 2, jeżeli przepisy o usługach turystycznych wymagają jego uzyskania.

Art. 19. 1. Warunkiem uzyskania zezwolenia na wykonywanie działalności gospodarczej, o której mowa w art. 17 ust. 1, jest:

- 1) ustanowienie przez przedsiębiorcę zabezpieczenia majątkowego roszczeń osób trzecich z tytułu niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania przez przedsiębiorcę,
- 2) niekaralność przedsiębiorcy lub osób kierujących jego działalnością za przestępstwo określone ustawą oraz przestępstwo przeciwko obrotowi gospodarczemu.

2. Warunkiem uzyskania zezwolenia na wykonywanie działalności gospodarczej, o której mowa w art. 17 ust. 1 pkt 3, jest ponadto:

- 1) złożenie z wynikiem pozytywnym przez przedsiębiorcę lub osobę przez niego zatrudnioną egzaminu ze znajomości zasad wykonywania polowania oraz zasad ochrony przyrody,
- 2) posiadanie przez przedsiębiorcę zezwolenia na działalność organizatorów turystyki i pośredników turystycznych, jeżeli przepisy o usługach turystycznych wymagają jego uzyskania.

Art. 19a. 1. Ustanowienie zabezpieczenia, o którym mowa w art. 19 ust. 1 pkt 1, polega na zawarciu:

- 1) umowy ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej bądź
- 2) umowy gwarancji bankowej lub ubezpieczeniowej.

2. Minister właściwy do spraw środowiska w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, **wysokość zabezpieczeń**, o których mowa w ust. 1. **Wysokość zabezpieczeń, o których mowa w ust. 1 nie będzie ograniczała wykonywania działalności gospodarczej, o której mowa w art. 17 ust. 1.**

Art. 19b. 1. **Egzamin ze znajomości wykonywania polowania oraz zasad ochrony przyrody, przeprowadza komisja egzaminacyjna powołana przez ministra właściwego do spraw środowiska.**

2. Złożenie z pozytywnym wynikiem egzaminu, o którym mowa w ust. 1, komisja, o której mowa w ust. 1, stwierdza zaświadczeniem.

3. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) liczbę członków komisji, o której mowa w ust. 1, oraz jej skład, uwzględniając aby w skład komisji wchodziło nie mniej niż 3 członków spośród ekspertów z dziedziny ochrony przyrody, gospodarki łowieckiej oraz zasad posiadania i posługiwania się myśliwską bronią palną,
- 2) dokumenty, jakie **przedkłada** osoba ubiegająca się o przystąpienie do egzaminu, o którym mowa w ust. 1, uwzględniając aby umożliwiły one pełną identyfikację tej osoby,
- 3) **sposób** przeprowadzania egzaminu, o którym mowa w ust. 1, uwzględniając aby obejmował on sprawdzenie znajomości przepisów dotyczących ochrony przyrody, gospodarki łowieckiej oraz posiadania i posługiwania się myśliwską bronią palną,
- 4) wzór zaświadczenia, o którym mowa w ust. 2.

Art. 20. 1. Warunkiem wykonywania przez przedsiębiorcę działalności gospodarczej, o której mowa w art. 17 ust. 1 pkt 1 i 2, jest:

- 1) prowadzenie ewidencji skupu,
- 2) zapewnienie badań zwierzyny i mięsa zgodnie z przepisami o zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa oraz Inspekcji Weterynaryjnej.

2. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, zakres ewidencji, o której mowa w ust. 1 pkt 1 oraz jej wzór, **kierując się rodzajem wykonywanej działalności gospodarczej w zakresie obrotu zwierzyną żywą lub tuszami zwierzyny i ich częściami.**

Art. 21. Organ zezwalający odmawia wydania zezwolenia, jeżeli przedsiębiorca nie spełnia warunków uzyskania zezwolenia.

Art. 21a. 1. Organ zezwalający cofa zezwolenie, jeżeli przedsiębiorca:

- 1) złoży wniosek o cofnięcie zezwolenia,
- 2) przestał spełniać warunki do uzyskania zezwolenia, z zastrzeżeniem ust. 2,
- 3) nie spełnia warunków wykonywania działalności gospodarczej, z zastrzeżeniem ust. 2,
- 4) nie usunął stanu sprzecznego z warunkami uzyskania zezwolenia lub wykonywania działalności gospodarczej w terminie, o którym mowa w ust. 2.

2. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i 3, organ zezwalający może wezwać przedsiębiorcę do usunięcia stanu sprzecznego z warunkami uzyskania zezwolenia i wykonywania działalności gospodarczej, w terminie podanym w wezwaniu.

Art. 22. W sprawach nie uregulowanych w ustawie do zezwoleń stosuje się przepisy o działalności gospodarczej.”;

- 4) w art. 27 w ust. 1 skreśla się wyrazy „obszaru kraju”;
- 5) w art. 38 w ust. 1 w pkt 8, w art. 41 w ust. 1 i 2 i w art. 43 w ust. 2, wyrazy „Ministrem Spraw Wewnętrznych” zastępuje się wyrazami „ministrem właściwym do spraw wewnętrznych”;
- 6) art. 43 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„Art. 43. 1. Cudzoziemiec nie będący członkiem Polskiego Związku Łowieckiego może wykonywać polowanie po wykupieniu polowania u przedsiębiorcy posiadającego zezwolenie na wykonywanie działalności, o której mowa w art. 17 ust. 1 pkt 3, bądź na podstawie zgody ministra właściwego do spraw środowiska.”;

- 7) w art. 44 w ust. 1 wyrazy „obszaru całego kraju” zastępuje się wyrazami „terytorium Rzeczypospolitej Polskiej”;
- 8) w art. 52 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) bez wymaganego zezwolenia wprowadza do obrotu zwierzynę żywą lub mięso zwierzyny ubitej,”

Art. 2. 1. Sprawy o wydanie zezwolenia, wszczęte i nie zakończone do czasu wejścia ustawy w życie, rozpoznaje się zgodnie z przepisami niniejszej ustawy.

2. Jeżeli wniosek złożony w sprawach, o których mowa w ust. 1, nie spełnia wymagań określonych niniejszą ustawą, organ zezwalający zwraca wnioskodawcę do uzupełnienia wniosku w terminie jednego miesiąca.

Art. 3. Przepisy wykonawcze wydane na podstawie upoważnień zmienianych niniejszą ustawą zachowują moc do czasu wydania nowych przepisów wykonawczych, jeżeli nie są sprzeczne z niniejszą ustawą, jednak nie dłużej niż przez okres 12 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

Art. 4. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2001 r.

Uzasadnienie

Nowelizacja ustawy - Prawo łowieckie podyktowana jest wejściem w życie ustawy z dnia 19 listopada 1999 r. - Prawo działalności gospodarczej. Ustawa ta dokonała uporządkowania stanu prawnego w zakresie wydawania koncesji poprzez ograniczenie reglamentacji tej formy działalności gospodarczej do przypadków określonych w art. 14 ust. 1.

Ustawa Prawo działalności gospodarczej ograniczając wydawanie koncesji wskazała, iż koncesje wydawane na podstawie ustawy - Prawo łowieckie należy zastąpić zezwoleniami.

Skutkiem tych zmian jest dostosowanie ustawy - Prawo łowieckie do wymogów jakie nałożyło obowiązywanie ustawy Prawo działalności gospodarczej.

Dlatego też należy rozdz. 4 p.t. „Koncesje” Prawa łowieckiego znowelizować i tę instytucję prawną zastąpić instytucją „zezwolenia”.

Na podstawie art. 17 dotychczas obowiązującej ustawy - Prawo łowieckie uzyskania koncesji wymaga:

- 1) obrót w kraju i z zagranicą zwierzyną żywą, z wyłączeniem sprzedaży dokonywanej przez dzierżawców i zarządców obwodów łowieckich na terenie kraju,
- 2) obrót w kraju i z zagranicą tuszami zwierzyny i ich częściami, z wyłączeniem, o którym mowa w pkt 1,
- 3) sprzedaż usług turystycznych obejmujących polowania w kraju dla cudzoziemców i polowania za granicą.

Działalność ta w związku z obowiązywaniem art. 96 ust. 2 pkt. 6 Prawa działalności gospodarczej stała się działalnością, na którą wymagane jest uzyskanie zezwolenia.

Mocą art. 98 ust. 2 ustawy z dnia 19 listopada 1999 r. - Prawo działalności gospodarczej ustanowiono obowiązek ustawowego określenia zakresu oraz warunków wykonywania działalności gospodarczej oraz wydawania zezwoleń, a także określenia informacji i dokumentów wymaganych do złożenia wniosków o wydanie zezwolenia.

Poza dostosowaniem do przepisów Prawa działalności gospodarczej, projekt ma na celu dostosowanie ustawy Prawo łowieckie do ustawy z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Art. 1 pkt 1, 2, 5 i 6 projektu). W art. 1 pkt 4 i 8 dokonuje się natomiast zmiany art. 27 i art. 44 Prawa łowieckiego, co podyktowane jest względami legislacyjnymi i redakcyjnymi, a konkretnie – niedostateczną jasnością wyrazów „obszar kraju” oraz koniecznością dostosowania wyżej wymienionych przepisów do proponowanego w nowym brzmieniu art. 17 ust. 1 pkt 1 Prawa łowieckiego, gdzie mowa jest o „terytorium Rzeczypospolitej Polskiej”.

Wejście w życie ustawy nie spowoduje dodatkowych skutków dla budżetu Państwa.

SEKRETARZ
KOMITET INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
Jacek Saryusz-Wolski

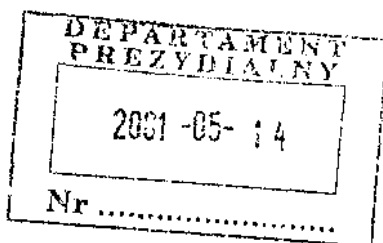
Sekr.Min.JSW / *1115* /2001/DHP-eb

Warszawa, *11.05.* 2001 r.

Pani
Jolanta Rusiniak
p.o. Sekretarza Rady Ministrów

Opinia o zgodności projektu ustawy o zmianie ustawy Prawo łowieckie, z prawem Unii Europejskiej, wyrażona na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Komitecie Integracji Europejskiej (Dz. U. Nr 106, poz. 494), przez Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej, Ministra Jacka Saryusz-Wolskiego, działającego z upoważnienia Przewodniczącego Komitetu Integracji Europejskiej

W związku z przedłożonym projektem ustawy o zmianie ustawy Prawo łowieckie (pismo nr RM-10-61-01), uprzejmie informuję, iż opinia o zgodności ww. regulacji z prawem Unii Europejskiej została wyrażona przez Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej, Ministra Jacka Saryusz - Wolskiego, działającego z upoważnienia Przewodniczącego Komitetu Integracji Europejskiej, w dniu 3 kwietnia 2001 roku (pismo nr Sekr.Min.JSW/735/2001/DHP-eb). Jednocześnie, w związku ze zmianami do przedłożonego projektu ustawy, wprowadzonymi w trakcie uzgodnień międzyresortowych, pozwalam sobie stwierdzić, iż nie zmieniają one konkluzji ww. opinii. W załączeniu przekazuję kopię ww. opinii.

Z poważaniem,

SEKRETARZ
Komitetu Integracji Europejskiej
Jacek Saryusz-Wolski
Sekretarz Stanu

Do uprzejmej wiadomości:
Pan Antoni Tokarczuk
Minister Środowiska

**SEKRETARZ
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ**
Jacek Saryusz-Wolski

Sekr.Min.ISW/ 735 /2001/DHP-eb

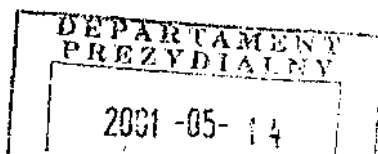
Warszawa, 3.06, 2001

~~Pan
Antoni Tokarczuk
Minister Środowiska~~

Opinia o zgodności projektu ustawy o zmianie ustawy Prawo łowieckie, z prawem Unii Europejskiej, wyrażona na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Komitecie Integracji Europejskiej (Dz. U. Nr 106, poz. 494), przez Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej, Jacka Saryusz-Wolskiego, działającego z upoważnienia Przewodniczącego Komitetu Integracji Europejskiej.

W związku z przedłożonym projektem ustawy o zmianie ustawy Prawo łowieckie (pismo nr DP-1241/0210/2001/DM), pozwalam sobie wyrazić następującą opinię:

- I. Celem przedłożonego projektu ustawy jest dostosowanie przepisów ustawy z dnia 13 października 1995 roku Prawo łowieckie (Dz.U. Nr 147, poz. 713) do regulacji ustawy z dnia 19 listopada 1999 roku Prawo działalności gospodarczej (Dz.U. Nr 101, poz. 1178). Zgodnie z brzmieniem art. 17 obowiązującej ustawy Prawo łowieckie, wykonywanie w kraju i zagranicą obrotu zwierzyną żywą, tuszami zwierzyny i ich częściami oraz sprzedaż usług turystycznych obejmujących polowania w kraju i zagranicą, wymaga uzyskania koncesji. Powyższa działalność stała się na mocy art. 96 ust 2 pkt 6 ustawy Prawo działalności gospodarczej, działalnością objętą wymogiem uzyskania zezwolenia. Przedłożony projekt nowelizacji ma zatem na celu zastąpienie koncesji zezwoleniami, jak również określenie warunków ich wydawania oraz zasad prowadzenia działalności gospodarczej w zakresie poddanym obowiązkiem ich uzyskania.
- II. Zgodnie z brzmieniem art. 11 Dyrektywy Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 roku w sprawie ochrony siedlisk naturalnych oraz dzikiej fauny i flory (Dz.Urz. Wł. Nr 1. 206, 22.07.92), państwa członkowskie zobowiązane są do podjęcia nadzoru stanu ochrony siedlisk naturalnych i

gatunków dzikiej fauny, ze szczególnym uwzględnieniem rodzajów gatunków o pierwszorzędym znaczeniu. Ścisłej ochronie, obejmującej zakaz chwytania lub zabijania gatunków żyjących w stanie dzikim, podlegać powinny gatunki wymienione w załączniku IV pkt a do ww. dyrektywy. W świetle art. 14 ww. regulacji wspólnotowego prawa pochodnego, jeśli państwa członkowskie uznają to za konieczne, podejmą działania w celu zapewnienia, aby pozyskanie ze stanu dzikiego okazów dzikiej fauny i flory gatunków wymienionych w załączniku V, a także ich eksploatacja, były spójne z ich zachowaniem w stanie sprzyjającym ochronie. Działania podejmowane w tym celu obejmować mogą m.in. ustanowienie systemu pozwoleń na pozyskiwanie okazów lub systemu kontyngentów, jak również objęcie przepisami nabywania okazów, ich sprzedaży, oferowania do sprzedaży, przetrzymywania w celu sprzedaży lub transportu. Należy zatem stwierdzić, iż zaproponowane w przedłożonym projekcie ustawy utrzymanie zmodyfikowanego systemu zezwoleń na obrót zwierzyną żywą oraz sprzedaż usług turystycznych obejmujących polowania, stanowi realizację zobowiązań wynikających z dyspozycji art. 11-14 ww. dyrektywy. Wątpliwości budzą jednak dwa rozwiązania szczegółowe, regulujące kwestie możliwości organizowania oraz wykonywania polowań przez cudzoziemców.

- III. Zgodnie z zaproponowanym brzmieniem art. 18a, do wniosku o wydanie zezwolenia na sprzedaż usług turystycznych obejmujących polowania załącza się dokument potwierdzający złożenie egzaminu przez przedsiębiorcę lub osobę przez niego zatrudnioną ze znajomości wykonywania polowania oraz zasad ochrony przyrody. Egzamin powyższy przeprowadza komisja powołana przez ministra właściwego do spraw środowiska, który określił, w drodze rozporządzenia z dnia 27 czerwca 1996 r. w sprawie sposobu i trybu przeprowadzania egzaminu ze znajomości zasad wykonywania polowania i ochrony przyrody dla osób zatrudnionych przez organizatora usług turystycznych obejmujących polowania (Dz.U. Nr 75, poz. 358), zakres oraz sposób i tryb przeprowadzenia egzaminu. Egzamin powyższy obejmować powinien znajomość przepisów dotyczących ochrony przyrody, gospodarki łowieckiej oraz przepisów dotyczących posiadania i posługiwania się bronią. Do wniosku o przystąpienie do egzaminu należy dołączyć fotokopię z dowodu tożsamości, poświadczającą miejsce stałego zamieszkania w Rzeczypospolitej Polskiej. W powyższym kontekście pragnę podkreślić, iż zaproponowana regulacja pozostaje w sprzeczności z brzmieniem Artykułu 12 Traktatu Ustanawiającego Wspólnotę Europejską, wprowadzającego zakaz wszelkich form dyskryminacji bezpośredniej lub pośredniej ze względu na obywatelstwo. W szczególności, państwa członkowskie Wspólnoty nie posiadają legitymacji prawnej do wprowadzania lub podtrzymywania bez uzasadnienia przepisów uzależniających korzystanie z regulacji prawnych od warunków czy kryteriów praktycznie uniemożliwiających osobom migrującym korzystanie ze sformułowanych w nich praw. Zgodnie z ww. zasadą, od obywateli państw Unii Europejskiej nie można żądać dokumentów o charakterze konstytucyjnym, reglamentujących ich dostęp do uprawnień związanych z faktem przebywania

na terytorium innego państwa członkowskiego. W powyższym względzie, obywatele państw członkowskich Unii Europejskiej winni być traktowani tak jak obywatele państwa przyjmującego.

Należy zatem wskazać na podwójne ograniczenie wynikające z ww. regulacji. Po pierwsze, ustawa nie przewiduje możliwości składania egzaminu, o którym mowa w projektowanym art. 18a, przez obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej korzystających ze swobody przemieszczania. Po drugie, ustawa nie wprowadza mechanizmu uznawania egzaminów uprawniających do wykonywania polowania złożonych przez obywateli Unii Europejskiej zgodnie z przepisami obowiązującymi w państwie ich pochodzenia. Wydaje się, iż odpowiednią gwarancją realizacji praw wynikających z Artykułu 12 Traktatu byłoby wprowadzenie do przepisów nowelizowanej ustawy regulacji uprawniającej do uznawania pozwoleń na dany gatunek zwierzyny uzyskanych w jednym z państw członkowskich Unii Europejskiej bądź wydawania pozwoleń, o których mowa w art. 18a, na podstawie pozwolenia wydanego na obszarze Wspólnoty. Zarówno złożenie egzaminu, jak i uzyskanie zezwolenia na wykonywanie polowań służy bowiem zapewnieniu ich realizacji z poszanowaniem zasad ochrony przyrody. Ochrona liczebności zwierzyny realizowana jest natomiast poprzez obowiązek uzyskania zgody dzierżawcy lub zarządcy obwodu łowieckiego na wykonanie polowania.

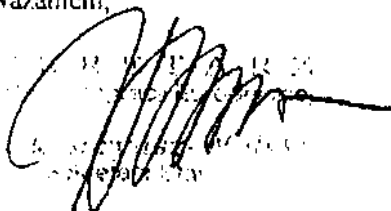
IV. Należy również zwrócić uwagę na zaproponowane brzmienie art. 43 projektu ustawy, zgodnie z którym cudzoziemcy nie będący członkami Polskiego Związku Łowieckiego mogą wykonywać polowanie po wykupieniu polowania u przedsiębiorcy posiadającego zezwolenie na wykonywanie takiej działalności bądź na podstawie zgody ministra właściwego do spraw środowiska. Zgodnie z brzmieniem art. 42 obecnie obowiązującej ustawy Prawo łowieckie, do wykonywania polowania uprawnia dowód członkostwa Polskiego Związku Łowieckiego potwierdzający uzyskanie odpowiednich uprawnień oraz pozwolenie na posiadanie broni myśliwskiej lub inny dokument uprawniający do jej posiadania. Warunkiem uzyskania uprawnień do wykonywania polowania jest złożenie egzaminu przed komisją powołaną przez Polski Związek Łowiecki. Zgodnie z regulacją rozporządzenia Ministra Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa z dnia 26 sierpnia 1997 roku w sprawie uprawnień do wykonywania polowania (Dz.U. Nr 103, poz. 657), złożenie egzaminu poprzedzone jest każdorazowo rocznym stażem oraz odbyciem szkolenia przeprowadzonego przez Polski Związek Łowiecki. Ze stażu zwolnieni są cudzoziemcy posiadający prawo pobytu lub kartę stałego pobytu w Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli posiadają aktualne uprawnienia do wykonywania polowania w innym państwie (§ 2 ww. rozporządzenia).

Ustawa przewiduje zatem dwa sposoby uzyskania uprawnień do wykonywania polowania w Polsce. Po pierwsze, jest to posiadanie członkostwa w Polskim Związku Łowieckim oraz odbycie rocznego stażu, zakończonego zdaniem egzaminu, przez obywateli polskich lub cudzoziemców

(myśliwi krajowi). Po drugie, jest to wykupienie przez cudzoziemców polowania u przedsiębiorców krajowych (tzw. polowania dewizowe). W obu ww. przypadkach wskazać należy na sprzeczność przyjętych rozwiązań z regulacją Artykułu 12 Traktatu, o której mowa w poprzedzającym punkcie niniejszej opinii. Podkreślić należy w szczególności konieczność rezygnacji w stosunku do obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej posiadających aktualne uprawnienia do wykonywania polowania w państwie pochodzenia, z warunku posiadania prawa pobytu lub karty stałego pobytu w celu zwolnienia ze stażu oraz na konieczność objęcia powyższym zwolnieniem również szkolenia oraz egzaminu przeprowadzanego przez Polski Związek Łowiecki. Konsekwencją powyższych zmian powinno być ograniczenie kręgu cudzoziemców, o których mowa w projektowanym art. 43 ustawy Prawo łowieckie, do osób nie posiadających obywatelstwa jednego z państw członkowskich Unii Europejskiej

- V. Zgodnie ze stanowiskiem negocjacyjnym, przedstawionym Unii Europejskiej w obszarze swobodnego przepływu osób, Polska będzie dążyć do jak najszybszego włączenia się do systemu powyższej swobody. Wymaga to osiągnięcia przez Polskę pełnej gotowości do uczestnictwa w poszczególnych jego elementach, w tym zniesienia barier dyskryminacyjnych, najpóźniej w chwili osiągnięcia członkostwa w Unii. Termin przygotowania odpowiedniego ustawodawstwa, uwzględniającego powyższe uczestnictwo, mija jednak z dniem 31 grudnia 2002 roku.
- VI. W konkluzji pozwalam sobie stwierdzić, iż przedłożony projekt ustawy o zmianie ustawy Prawo łowieckie, jest zgodny z prawem Unii Europejskiej, z zastrzeżeniem uwag poczynionych w punktach III-IV niniejszej opinii. Ze względu jednak na zakres projektowanej nowelizacji ustawy, oraz fakt, iż system zezwoleń na wykonywanie polowań uregulowany został w kilku aktach prawnych, tworzących zamknięty system regulacji prawnej, zastrzeżenia, o których mowa powyżej, mają na celu sygnalizację problemu nie zaś zastrzeżenie co do brzmienia poszczególnych zaproponowanych w niej uregulowań.

Z poważaniem,

Jolanta Rusiniak
Sekretarz Rady Ministrów

Do uprzejmej wiadomości:

Pani Jolanta Rusiniak

p.o. Sekretarza Rady Ministrów

Rozporządzenie Ministra Środowiska

z dnia ..... 2001 r.

w sprawie wysokości zabezpieczenia majątkowego roszczeń osób trzecich z tytułu niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania przez przedsiębiorcę wykonującego działalność gospodarczą określoną w ustawie Prawo łowieckie.

Na podstawie art. 19a ust. 2 ustawy z dnia 13 października 1995 r. Prawo łowieckie (Dz.U. Nr 147, poz. 713, z 1997 r. Nr 14, poz. 72, Nr 60, poz. 369, Nr 88, poz. 554, Nr 110, poz. 715, i Nr 133, poz. 884, z 1998 r. Nr 106, poz. 668, z 1999 r. Nr 40, poz. 401 oraz z 2000 r. Nr 5 120, poz. 1268 .....) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa wysokość zabezpieczenia majątkowego roszczeń osób trzecich z tytułu niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania przez przedsiębiorcę wykonującego działalność gospodarczą w zakresie:

- 1) obrotu zwierzyną żywą, z wyłączeniem sprzedaży dokonywanej przez dzierżawców i zarządców obwodów łowieckich na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
- 2) obrotu tuszami zwierzyny i ich częściami, z wyłączeniem, o którym mowa w pkt 1,
- 3) sprzedaży usług turystycznych obejmujących:
  - a) polowania wykonywane przez cudzoziemców na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
  - b) polowania za granicą.

§ 2. 1. Wysokość zabezpieczenia, o którym mowa w § 1 wynosi 4% rocznego przychodu z tytułu wykonywania działalności gospodarczej w roku obrotowym, poprzedzającym rok wydania zezwolenia na wykonywanie działalności gospodarczej, o której mowa w § 1, jednak nie mniej niż równowartość 10 000 EURO.

2. Jeżeli przedsiębiorca podejmuje działalność gospodarczą w roku wydania zezwolenia na wykonywanie działalności gospodarczej, o której mowa w § 1, wysokość zabezpieczenia, o którym mowa w § 1 wynosi równowartość 10 000 EURO.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER ŚRODOWISKA

W POROZUMIENIU:

Z MINISTREM FINANSÓW

U z a s a d n i e n i e

Zgodnie z ustawą z dnia 13 października 1995 r. - Prawo łowieckie, jednym z warunków uzyskania koncesji, o których mowa w art. 17 ww. ustawy było założenie zabezpieczenia majątkowego roszczeń osób trzecich do podmiotu prowadzącego działalność na podstawie koncesji.

Wysokość zabezpieczenia majątkowego została ustalona arbitralnie w oparciu o przepisy o działalności gospodarczej.

Na podstawie art. 19a ustawy – Prawo łowieckie, w projekcie rozporządzenia została ustalona wysokość i szczegółowe warunki dokonywania zabezpieczeń majątkowych roszczeń osób trzecich z tytułu niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania przez przedsiębiorcę.

Wejście w życie rozporządzenia nie spowoduje skutków finansowych dla budżetu Państwa po stronie wydatków.